

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Avstrebertae Virginis, primæ Abbatissæ Pauliacensis: ex ea quæ est optima fide apud Surium. Floruit circa annu[m] Domini 640. Errant qui putant ha[n]c fuisse Ansberti Epsicopi sororem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

mini nostri Iesu Christi: cui honor & imperium
per infinita secula seculorum. Amen.

Vide
Cæl. Baron.
not in mar-
tyr Rom.
Item Tom.
s. Annal.
Ecclesiast.

VITA S. AVSTREBERTAE VIRGINIS, primæ Abbatissæ Pauliacensis: ex ea quæ est
optima fide apud Surium. Floruit circa annu
Domini 640. Errant qui putant hæc fu-
isse Ansberti Episcopi soro-
rem.

10. Februar.
Religio flo-
ret in Gal-
lijs sub Da-
goberto.
Parentes Au-
strebertæ.

Temporibus Dagoberti Francorum Regis,
cum sancta mater ecclesia mirificis in Gal-
lijs floretet virtutibus, erat in Palatio, vir
honestate vitæ inprimis venerabilis, ex priorum
Regum prosapia oriundus, officio Comes Pala-
tinus, Badefridus nomine. Cui vxor erat eleganti-
sanè & liberali specie, sed sanctitate vitæ multo
elegantior, ex Alemannorum Regis progenie
Framehildis. Horum talis erat, inter mundi huius
honores & dignitates, conuersatio: vt miraculose
etiam gloria, omnibus eximiam eorum sanctita-
tem proderet. Erant enim in caducis seculi hono-
ribus sublimes, sed animi probitate sanctiores;
fide firmi, charitate præcipui; iustitia infiges,
spè longanimes; pauperum in susceptione, val-
dè solliciti. His igitur talibusque virtutum flo-
ribus ornati & Spiritus sancti gratia mirifice
præuenti, prolem conceperunt in Taruanti
territorio, admiranda sanctitate ornata. Fer-
tur namque Framehildis ab Angelo præmonita
quod prolem paritura esset, quæ sua sanctitate &
virtutis exemplo, plurimos à peccati seruitute, in
libertatem vindicaret, & ad studium pietatis ar-
dentissimum incitaret.

Austreberta
virgo nasci-
tur.

Igitur summa diligentia, à parentibus in o-
mni

nni morum probitate enutrita, & optimis disciplinis imbuta, cum omnibus mundi pompis & voluptatibus virili animo calcatis, tota mente ad sanctissimum aliquem religionis statum aspiraret; parentes eam magnificis nuptijs ad summos honores extollere voluerunt. Iamque tempus nuptijs præfinitum aduenerat, cum virgo ingenti mœrore oppressa varia fugæ consilia captat.

Tandem assumpto secum paruulo fratre, clam fugam inijt, incerta adhuc quo tenderet. Cumque ad fluuium quendam aquis in tantum iocundantem, vt ponte submerso, nulli transitum præberet, peruenisset; Austreberta, facta oratione, & præmissis Crucis signo, in nomine Christi transitum tentat; & ecce aqua instar ligni solida, eam excepit, & sicco calle transiit. Amne hoc modo transmissis, incredibili gaudio exultans, quantocyus ad Audomarum Taruanensis vrbs Pontificem, properauit: eiusque prouoluta pedibus, sacrum velamen magno spiritus feruore petijt; quod vir Dei lubens concessit, eamque omnipotenti Deo consecrauit.

Hinc verò digressa, cum summa parentum voluntate (qui diuinum in eo facte consilium iam agnoscebant) ad monasterium quod Porcus dicitur super fluuium, qui Somma appellatur, constructum contendit; in quo à spiritali matre cæterisque sororibus cum magno charitatis affectu recepta, maximis cœpit virtutibus & miraculis etiam florere. Fuit cōtinuò, à sacris virginibus ad præposituræ officium, propter insignem animi mansuetudinem & humilitatem, assumpta; nec tamen propterea, quotidiana cum sororibus mi-

V H 2

niste-

Parentes volunt eam iungere matrimonio.

Ambulat super aquas.

S. Audomarus eâ Christo cōsecrat.

In cenobio viuit sanctissime.

nisteria negligebat, sed tanquam vera Christi ancilla; omnibus humili obsequio ministrabat.

Die quodam, cum reuolutis vicibus, coquendis panibus cum adolescentula quadam operandaret, & accensum clibanum, formatis iam panibus, ab igne & carbonibus purgare vellet, foris fasciculus in summitate ligni colligatus adhaesus est. Unde non mediocriter turbata, timens ne ea longa mora periculum panibus immineret, signis Crucis se muniens, medium, inter igneum vapores, clibanum ingreditur, arreptisque manicis locum omnem, sine vlla corporis vel vestium lesione, diligenter mundavit. Fuit hoc obedientiae eius praeclarum signum & miraculum admirandum, sed multo fuit in ea praeclearius, quod plures, per annos quatuordecim, (quibus in eo monasterio vixit) a prauitate vitae ad studium virtutis, & viam salutis aeternae cum verbo tum exemplo perduxerit.

Ijs temporibus, homo quidam splendidus & opulentus, monasterium in fundo proprio, quod Pauliacus dicebatur, construxerat: & filiam suam paruulam Auream nomine, cum alijs Deo sacratis virginibus, in eo collocauerat. His autem omnibus Philibertum, eximium Christi sacerdotem pietatis & religionis opinione praestantem, praefecerat; qui quamuis in eo munere, cum summa laude versaretur, tamen audita insigni fama virtutum, quas Austreberta gerebat hanc, sacratissimarum virginum illarum coetui praeficere satius esse iudicauit. Illam igitur euocauit, sed reluctantem vir dei per se ipsam, (sororibus eius abitu imperrime ferentibus) tandem adduxit: & sacris virginibus cum autoritate summa praefecit.

Ardentem
clibanum,
profus ille
se ingredi-
tur.

Præficitur
monasterio
Pauliacensi.

Illam autem cum esset à teneris, sanctissimis disciplinis, ad omnem virtutis perfectionem instructa, voluit cum verbo, tam multò magis exemplo discipulantes virginum illarum mores seueriore disciplina astringere. At illa, cum necdum veram monasticæ vitæ disciplinam, à limine salutassent, summa contentione conatibus illius reluctari, & tandem etiam maximo odio inflammatæ mortem ei moliri. Sed cum hæc diaboli versutia non procederet, superueniente Amelberto, structo mendacio, grauissimè eam accusarunt; Ille autem, vt erat mente crudelis, vultu terribilis, credens mendacijs, adductam ad se Dei famulam verbis durissimis increpauit; repletusque furore, arrepto gladio quo erat præcinctus, impetum in eam fecit. Illa existimans congruum tempus esse martyrii, inclinato vultu, intrepidè ceruicem præbuit percussori. Attonitus ille, vt aiunt, diu stetit immobilis, pauensque multum, gladium suum in locum recondidit. Qua ex re intelligi potest, non illam martyrio, sed ei martyrium defuisse.

Appetitur
gladio, & se
vitro percus-
sori præbet
cadendam.

Porro Austreberta hoc modo de laqueo venarum erepta, idem coenobium per plurima annorum curricula, cum admiranda virtutis opinione, & ineredibili vitæ austeritate, rexit. Omnibus Quadragesimis, non nisi ter in hebdomada corpusculum, tenui cibo potuque reficiebat. Parcitate ciborum ultra humanum modum sectabatur, sobrietas illi nunquam deerat. Quodam tempore grauissimus quidam dolor sorori cuidam acciderat, ita vt altera faciei pars intumescens, oculum penè absconderet. Hanc, cum ancilla Dei ex more visitasset, contactu manus suæ, statim dolorem cum tumore fugauit.

Ægrâ contactu
manus
sue sanat.

Media quodam noctis tempore, cum virgines omnes gratissimo somno, fessa labore membra, reficerēt, & Abbatiſſa precibus & vigilijs in templo excubaret, facta eſt vox ad quādam ſorores, dicens: Surge velociter, & dic Abbatiſſae, ut ſorores ſine mora ad diuinas laudes excitet. At illa nimio ſopore depreſſa, ſurgere neglexit. Secundo autem, vox eadem delata eſt, ſed illa ruſus in ſomnum prolapſa obdormiuit. Tertio vero, cum indignatione quadam eam increpauit: quod in exequendo mandato tam ſomnolenta inueniretur. Tum illa timens tremenſque, ad Abbatiſſam currit, eique tertio eandem ad ſe vocem factam eſſe nunciat. Nec mora, dato ſigno, ſorores ad eccleſiam conuocatae ſunt, iſſque iam omnibus, duabus tantum infantulis exceptis, congregatis: media pars dormitorij, vt vocant, horribili fragore concuſſa, repente corruit. Cum omnes eo ſonitu vehementer exterritae, intermiſſo opere diuino, eccleſiam egredi vellent, Abbatiſſa vetuit ne qua hoc facere praesumeret. At vna, cum de infantulis ſolicita eſſet (erat enim vni illarum ſanguine iuncta) ſpreto Abbatiſſae mandato, feſtina cucurrit, atque, vt ad locum ruinae peruenit, quodam parietis fragmento miſerabiliter oppreſſa eſt. Fuit continuò corpus conſractum, ab alijs ſororibus ad valetudinarium deportatum; & ab Auſtreberta ſacro oleo inunctum: & priſtinae ſanitatis reſtitutum.

Soror im-
morigera,
opprimitur
ruina parietis.

Moritur S.
Auſtreberta.

His alijsque miraculorum virtutibus, ornata ſacra virgo, cum omnipotens Deus ad ſempiternam beatitudinem eam euocare decreuiſſet, leni correpta febre, inter ſuorum oſcula & lachrymas læta ad Dominum migravit primo diluculo, eadem hora, qua Chriſtus victor ab inferis reſurrexiſſe

nisse creditur. Sepulta est in beati Petri Principis
Apostolorum Basilica, ubi per plurima annorum
curricula quieuit. Quo in loco, quanta miracu-
lorum prodigia, meritis excellentissima virgi-
nis, post eius gloriosum transtum, ostendere di-
gnatus sit Dominus, nullis verbis explicari po-
teli. Nam ibidem, ex obsessis corporibus dæmo-
nia fugantur, cæci illuminantur, claudis gressus
redditur, vis omnium febrium pellitur, & omnia
infirmorum genera curantur.

Miracula ad
eius monu-
mentum.

VITA BEATI GVILIELMI, DVCIS,
Comitis & Eremita, ex ea quam Theobaldus Epi-
scopus, sanctitate & doctrina conspicuus prolixè
admodum conscripsit. Migravit hic sanctus
ex hac vita anno Domini 1156.

Vide Cxf.
Baron in
Notatio.
Martyr Rō.

Guilielmus natione Pictauius, ex Comitum
prosapia ex Pictaniensium prouincia ori-
undus, illustris ex illustribus natalibus se-
cundum morem magnorum educatus, cum sacri
militiæ cingulū ipse non facer adeptus esset; ab
omnibus Baronibus terræ, vnanimiter susceptus
est ad Pictauiæ Comitatum, Aquitaniæque Duca-
tum: quorum vterque, iure & titulo hæreditaria
successionis, sibi debebatur. Factus ergo miles,
fretusque Comitatus fastigio, factus est eo insolen-
tior, quo nobilior, quo locupletior, quo fortior,
quo honoratior, quo formosior, vniuersisque fa-
mosior. Denique ex parentela generosus, ex for-
tuna pecuniosus, ex natura virtuosus, ex fama glo-
riosus, ex opifice speciosus, insolētissimus omniū
extitit, dyscolus atque fastuosus. Genus clarum,
corpus aptum, forma elegans, iuuenilis decor,
prædia, palatia, immensa suppellex, & insu-
la dignitatum, carni in eo, non spiritui milita-

10. Februa.
Genus S.
Guilielmi
clarum.

Dux Aquitaniæ & Comes Pictauiorum.

Vu 4 bant